

Προς τους
* ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

Αθήνα 16/02/10

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Ο πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας, **ΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ**, μίλησε σήμερα στον «ΑΘΗΝΑ 9.84» και τους **Αρη Τόλιο** και **Νόνη Καραγιάννη**. Μεταξύ άλλων, είπε:

«Πρέπει να συνδράμουμε σε ένα δημόσιο διάλογο, να δούμε τι μπορεί να γίνει σε αυτή τη φάση και να βοηθήσουμε τη χώρα να βγει από το αδιέξοδο στο οποίο έχει πέσει».

* Για τη Goldman Sachs:

«Καλύπτομαι πλήρως από αυτό το οποίο δήλωσε ο επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος είπε ότι αυτό ήταν μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας και ότι γίνονται αυτά τα πράγματα πολύ συχνά, ζήτησε διευκρινίσεις, οι οποίες είμαι βέβαιος ότι θα δοθούν και θα λήξει το θέμα. Δεν βλέπω καμία συσχέτιση αυτού του γεγονότος -του δανεισμού που έγινε πριν από δέκα σχεδόν χρόνια-, με τα προβλήματα τα οποία έχει σήμερα η ελληνική οικονομία και πώς αυτά θα αντιμετωπιστούν. Από εκεί και πέρα, είναι γνωστό σε όλους ότι πάρα πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης -και όχι μόνο αυτές βέβαια- χρησιμοποιούν διάφορα εργαλεία χρηματοοικονομικά, έτσι ώστε να μετατρέπουν χρέη ή δάνεια τα οποία έχουν σε ένα νόμισμα, σε ένα άλλο. Αυτά λέγονται συναλλαγματικά ανταλλάξιμα δάνεια και όταν ένα νόμισμα κινδυνεύει να υπερτιμηθεί και να επιβαρύνει αυτόν που το έχει, μπορεί να το αλλάξει σε ένα άλλο νόμισμα. Αυτό έχει γίνει και το 2001 και σε άλλες χώρες, απεδείχθη ωφέλιμο για την ελληνική οικονομία... Έγινε στο βαθμό που χρειαζόταν, έτσι ώστε το χρέος της χώρας μας να γίνει όλο σε ευρώ...

Όλες οι χώρες όταν μπήκαν στο ευρώ, θεώρησαν σκόπιμο -και νομίζω πάρα πολύ καλά έκαναν-, σιγά - σιγά να μετατρέπεται το χρέος στο εθνικό νόμισμα πλέον, έτσι ώστε να μην υφίστανται πιέσεις από την αλλαγή της συναλλαγματικής ισοτιμίας... Είμαι βέβαιος ότι αυτό έγινε σε συνθήκες απόλυτης διαφάνειας και βοήθησε πάρα πολύ την Ελλάδα, έτσι ώστε να μετατρέψει το χρέος της όλο σε ευρώ και να μην δέχεται πιέσεις από τις διακυμάνσεις που είχαν τα διάφορα νομίσματα. Όσες φορές συζητήθηκε αυτό στη Βουλή, απεδείχθη η χρησιμότητά του και -αν δεν κάνω λάθος- μετά το 2005, η Νέα Δημοκρατία το ξαναχρησιμοποίησε και το επέκτεινε».

* Για εξεταστική επιτροπή για την Οικονομία:

«Η ελληνική οικονομία σήμερα αντιμετωπίζει ένα πάρα πολύ συγκεκριμένο πρόβλημα, λέγεται υπερδανεισμός και αδιέξοδη δημοσιονομική διαχείριση των δύο ή τριών τελευταίων ετών. Μέχρι το 2006, η ελληνική οικονομία "πήγαινε", είχε μια ανάπτυξη, τα έσοδα είχαν αρχίσει να μειώνονται, αλλά όχι δραματικά και γενικά βρισκόταν σε μια συνηθισμένη ισορροπία με προβλήματα, αλλά και με μια σταθερότητα. Ξαφνικά, αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει, είναι ότι το 2007, το 2008 και το 2009, αυξάνεται θεαματικά ο δανεισμός του ελληνικού δημοσίου. Μέχρι και το 2006, το ελληνικό δημόσιο δανειζόταν περίπου γύρω στα 7 δισ. ευρώ κατά μέσο όρο το χρόνο, καινούργιο δάνειο κάθε χρόνο περίπου. Ξαφνικά, τα τελευταία δύο - τρία χρόνια, αυτός ο δανεισμός ανέβηκε από 7 δισ. ευρώ σε 17 δισ. ευρώ το χρόνο, κατά μέσο όρο και δημιουργήθηκε ένα πολύ μεγάλο δημόσιο χρέος. Αυτό νομίζω είναι το θέμα, το οποίο πρέπει να μάθει ο Έλληνας πολίτης πώς έγινε αυτό, ποιες αδυναμίες έκαναν αυτό τον τρομερό δανεισμό αναγκαίο, πού αποσκοπούσε και πώς έγινε. Αυτό είναι νομίζω το βασικό θέμα... Το βασικό είναι πώς αντιμετωπίζεται η σημερινή κρίσιμη κατάσταση, η οποία μάλιστα δεν έχει εξηγηθεί κιόλας».

*** Για τη σημερινή κατάσταση της Οικονομίας:**

«Αυτή η τριπλή κακή συγκυρία για την ελληνική οικονομία -δηλαδή να έχει μεγάλο έλλειμμα του δημοσίου, μεγάλο εξωτερικό έλλειμμα και να βρισκόμαστε και σε ύφεση-, κάνει τη χρήση των παραδοσιακών οικονομικών εργαλείων εξαιρετικά δύσκολη, αντιφατική, ίσως και αδύνατη. Γι' αυτό πιστεύω ότι τα βήματα τα οποία πρέπει να ακολουθησει η Ελλάδα πρέπει να είναι, αφενός μεν, πολύ προσεκτικά, να περιορίζουν το έλλειμμα, αλλά χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την Οικονομία για να μπει σε περαιτέρω ύφεση. Και δεύτερον, δεν μπορεί να γίνει πλέον μόνο με τη χάραξη μιας ελληνικής οικονομικής πολιτικής, αλλά πρέπει να υπάρξει και σημαντική βοήθεια και διευκόλυνση από πλευράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά την άποψή μου, το πιο εύκολο εργαλείο γι' αυτή τη διευκόλυνση είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία πρέπει να παρατείνει τις διευκολύνσεις προς τις τράπεζες, αυτές οι τράπεζες μετά να δανείζουν το ελληνικό δημόσιο για όσο διάστημα χρειαστεί...»

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιτέλους πήρε σοβαρά το ρόλο της και ασχολείται συστηματικά με την ελληνική οικονομία. Αν επεδείκνυε την ίδια στάση εξονυχιστικής ανάλυσης το 2006 - 2007, πιστεύω ότι μπορεί να μην είχαμε φτάσει εδώ...»

Όλος ο ευρωπαϊκός Νότος έχει παρόμοια προβλήματα και οι άλλες χώρες του Νότου θα κληθούν να λύσουν παρόμοια προβλήματα».

*** Για το ευρώ:**

«Διολισθαίνει λίγο, αλλά δεν νομίζω ότι είναι εκεί το θέμα. Ας μην ξεχνάμε ότι το ευρώ άρχισε να γίνεται πολύ ισχυρό τα τελευταία τέσσερα - πέντε χρόνια, αυτά τα προβλήματα υπήρχαν και λίγο πριν. Αυτό που χρειάζεται τώρα, θεωρώ, δεν είναι τόσο μια πρακτική διολίσθησης του ευρώ, αλλά δύο καινούργια πράγματα: το ένα είναι ότι θα πρέπει επιτέλους να αλλάξει η ισοτιμία του γουάν της Κίνας, γιατί πιέζει ασφυκτικά όλες τις άλλες οικονομίες και ιδιαίτερα την ευρωπαϊκή... Και το δεύτερο που πρέπει να γίνει, είναι ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να αναλάβει μια σοβαρή προσπάθεια να φτιάξει έργα υποδομής και στήριξης της ανταγωνιστικότητας σε όλες τις χώρες. Τα είχε πει ο Ντελόρ...»

Ενώ μερικοί λένε να προηγηθεί η πολιτική εμβάθυνση, για να μπορέσουμε να έχουμε μεγάλο κοινοτικό προϋπολογισμό, θα το θέσω αντίστροφα: τίποτα δεν εμποδίζει να γίνουν τα έργα στήριξης και αυτά θα διευκολύνουν την πολιτική εμβάθυνση και την ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αργά ή γρήγορα εκεί θα πάμε...»

Για να τελειώσει όλη αυτή η σενarioλογία (σ. σ. περί κρίσης και ευρώ), θα πρέπει να εφαρμοστεί ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα αναδόμησης της Οικονομίας. Έχει καταλήξει η κυβέρνηση σε ένα σεβαστό πρόγραμμα, το οποίο είναι και αξιόπιστο και αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες. Αυτό θα πρέπει να εφαρμοστεί το ταχύτερο δυνατό και νομίζω ότι θα πρέπει να σταματήσει η ατέρμονη σενarioλογία».